

als er nou eens spiegels zouden bestaan
waarin ik niet alleen mijzelf kon zien
en als er nou een antwoord was
die alles kon verklaren
dan was deze dag er niet

maar omdat niets vanzelf gaat
zulke spiegels niet bestaan
en een alles verklarend antwoord ook niet
wat als het me nou zou lukken me te verplaatsen
in wat ik niet ken
in wat ik nooit zag
of nooit eerder wilde zien

en als ik nou eens wandel over andere paden
onderweg mijn aannames herken
daaroverheen stap als een afgebroken tak
die in de weg lag
en dat onbekende pad met elke stap steeds meer snap
de zijpaadjes en de bruggetjes weet te vinden
en de omweg begrijp

als ik nou eens stilsta
kijk en niet zie
maar mij afvraag
waarom alles zo is aangelegd

dan ineens weet waarom ik voorheen struikelde
niet het pad de schuld geef omdat het voor mij onbekend was
maar de struikelblokken herken
snap waarom ze daar liggen
hoe ze daar terechtkwamen
en mijn weg weer vindt

wat als ik mij steeds blijf afvragen
hoe het anders kan
hoe het leven ook is
hoe we verschillen
hoe we hetzelfde lopen ook al nemen we een andere route

hoe ik alleen maar kan vragen

of ik soms een stukje mee mag lopen
en niet de één voorop maar naast elkaar

dan zijn zulke spiegels overbodig en
geen antwoord meer onverklaarbaar.